

Emil Zaitz

Kraków - Kazimierz, ul. Piekarska 11

Informator Archeologiczny : badania 16, 192-193

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badaniami objęto 300 m² powierzchni po mikroniwalacji terenu w miejscu występowania częściowo odsłoniętych obiektów w zachodniej części stanowiska. Zarejestrowano 23 obiekty, w tym chaty naziemne, paleniska, dołki poszupowe. Zabudowania osady tworzyły obiekty o charakterze naziemnym, wyznaczone przez układy dołków poszupowych. Materiał ruchomy stanowi ceramika, polepa, kości oraz przedmioty żelazne /nożyki, klamry, uchwyty/. Bliższe sprecyzowanie chronologii osady datowanej ogólnie na okres wczesnośredniowieczny /XI-XII w./ będzie możliwe po przeprowadzeniu dalszych badań.

Materiały oraz dokumentacja z badań znajdują się czasowo w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ O/Gdańsk.

Przewiduje się kontynuację badań.

KOPRZYWNICA
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko "Łysa Góra"

patrz
epoka brązu

KRAKÓW-KAZIMIERZ
ul. Piekarska 11

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Emil Zaitz. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /XI-XIII w./ i ślady osadnictwa z okresu wpływów rzymskich.

Badania archeologiczne prowadzono w wykopie budowlanym o wymiarach 24 x 27 m, zlokalizowanym po północnej stronie ulicy Piekarskiej, około 140 m na wschód od klasztoru OO Paulinów na Skałce i 100 m na południe od klasztornego ogrodu OO Augustianów. Pracami ratowniczymi objęto wschodnią część północnej i południowej ściany wykopu. Niezakłócone warstwy kulturowe rozpoznano na odcinku o długości 16 m w ścianie południowej i 21 m w ścianie północnej. Zachodnia część wykopu zlokalizowana była na terenie zniszczonym przez zabudowę z XIX wieku oraz przez liczne wkopy instalacyjne. W rezultacie prac badawczych odkryto:

1. Warstwę III - wczesnośredniowieczną warstwę kulturową o miąższości 40-50 cm, zalegającą 150-160 cm poniżej obecnej powierzchni terenu, pod nawarstwieniami późnośredniowiecznymi /?/ i nowożytnymi. W jej obrębie wystąpiły pokupane kości zwierzęce, drobne grudki polepy i bryłki żużla oraz liczne ułamki naczyń wczesnośredniowiecznych datowanych na XI-XIII w.;
2. Jamę 1 - nieckowaty obiekt o średnicy około 3 m i głębokości 100 cm /poniżej stropu warstwy III/, wypełniony brunatną próchnicą i warstwą nieregularnych, ostrokrawędzistych kamieni wapiennych przemieszanych z węglem drzewnym, grudkami polepy i wstawkami lekko przepalanej

gliny. W obrębie jamy wystąpiły także połupane kości zwierzęce oraz bardzo liczne ułamki naczyń wczesnośredniowiecznych /XI-XII w./;

3. Chatę 1 - obiekt półziemiankowy o długości około 2,5 m i głębokości 160-170 cm poniżej stropu warstwy III. W obrębie warstwowanego wypełniaka obiektu /brunatny humus przedzielany warstewkami żółtej, czasem przepalanej gliny/ stwierdzono ułamki naczyń wczesnośredniowiecznych /XI-XIII w./, liczne grudki polepy, połupane kości zwierzęce oraz bryły żużla żelaznego z małego pieca dymarskiego lub z ogniska kowalskiego;
4. Chatę 2 - podobny obiekt półziemiankowy o głębokości 150-160 cm /poniżej stropu warstwy III/ i długości ponad 2 m. W wypełniku wystąpiły połupane kości zwierzęce, drobne grudki polepy oraz ułamki naczyń wczesnośredniowiecznych datowanych na X-XI w.;
5. Palenisko - płytkie, nieckowate, zagłębienie w spągu warstwy III, wypełnione węglem drzewnym i przepaloną gliną. W jego obrębie wystąpiły pojedyncze ułamki kości zwierzęcych, grudki polepy i ułamki naczyń wczesnośredniowiecznych /XI-XIII w./.

Rozpoznane obiekty archeologiczne, położone w sąsiedztwie kościoła św. Michała na Skałce, wchodzi zapewne w skład południowej części rozległej osady wczesnośredniowiecznej, rozciągającej się na zachód do Skałki, a na wschód do kościoła św. Katarzyny i terenu klasztoru OO Augustianów. Odkryte obiekty pochodzą zasadniczo z młodszego faz wczesnego średniowiecza /XI-XIII w./, w ich obrębie stwierdzono jednak pojedyncze ułamki ceramiki starszej datowanej na X wiek.

W wypełniku chaty 1 i 2, w jamie 1 oraz w warstwie III wystąpiły także pojedyncze ułamki naczyń glinianych z okresu wpływów rzymskich. Są one związane z osadą rozpoznaną w 1975 r. w czasie badań na ul. Skałecznej.

Materiały i dokumentacja z badań przechowywane są w Dziale Krakowa Przedlokacyjnego Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

KRAKÓW-Stare Miasto
ul. Kanonicza 9

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Marek Cwetsch /autor sprawozdania/ i mgr Emil Zaitz pod nadzorem naukowym doc.dr. Kazimierza Radwańskiego. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie i KZA w Krakowie. Drugi sezon badań. Strefa osadnicza zachodniej części Okołu. Wczesne średniowiecze.